

Pasen anders?

Je hoort dat mensen snakken naar 'normaal'. Misschien willen we vooral af van de druk van alle georganiseerde beperkingen die we voelen. Of omdat thuis werken eenzaam is. Of te druk door de aanwezigheid van kinderen en huisgenoten overdag?

Wat zouden we allemaal niet willen en doen als het vanaf volgende week weer normaal was? Terug dus naar de oude situatie?

Misschien moeten we ons vooral realiseren dat er altijd wel ongevraagde en niet georganiseerde beperkingen zijn waar we mee moeten leven. Alles is nu eenmaal niet mogelijk.

Tegelijkertijd is er vaak gezegd en geschreven dat de Coronacrisis een goede gelegenheid is om te veranderen en dingen te verbeteren. Bijsturen dus, want we vinden dat er toch wel wat uit de hand gelopen was. En we weten ook heel goed dat het in sommige opzichten ook noodzakelijk is.

Zal dat gebeuren? Wie heeft moed en begint? Wie geeft de richting aan? Het is best lastig het organiseren en accepteren van beperkingen, het lijkt een vorm van inleveren en daar zijn we niet goed in. En dan is even afwachten wel aantrekkelijk. Misschien komt er wel een andere oplossing en bovendien moeten we eerst even iets anders doen: de economie weer op de rails krijgen. De vraag: welke economie willen we op de rails krijgen, schuiven we dan maar even voor ons uit. Moet de markt het bepalen?

Hoewel: de marktwerking heeft ook zijn schaduwzijden zoals we hebben geconstateerd.

Wat hebben we geleerd en gaan we anders doen?

Pasen is het feest na de Goede of Stille Week, waarin we het leven en sterven van Jezus herdenken. Het verhaal van zijn leven en zijn einde blijft actueel: het gebeurt in allerlei vormen nog steeds overal in de wereld.

Het doet ons beseffen hoe moeilijk het is de goede kant te kiezen, onrecht en ongelijkheid uit te bannen, en hoop en toekomst te bieden.

En dat afwachten, verschuilen of wegstijgen of wegedeneren een herkenbare klein menselijke eigenschap is.

Pasen is het symbool van opnieuw beginnen en met nieuw elan aan de toekomst werken. Het verhaal van Pasen zegt dat het altijd mogelijk is en hoe dan ook gebeurt.

Zou Pasen na het coronatijdperk anders zijn?

De coronacrisis heeft het belang van verbondenheid en gemeenschappelijke verantwoordelijkheid duidelijk gemaakt. Onder die noemer hebben we de gezondheid en de toekomst van mensen proberen te beschermen. Daar mogen we best trots op zijn. Tegelijkertijd moeten we verder kijken dan ons eigen (korte termijn) belang. Verbondenheid en gemeenschappelijke verantwoordelijkheid vragen een vervolg. De generaties na ons, de mensen in de wereld om ons heen - in Europa en nog verder weg - hebben ook recht op een toekomst.

Dit is natuurlijk vaker gezegd maar misschien is Pasen dit jaar anders. Zo'n Pasen wens ik iedereen toe.

JvdB

